

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-08-06)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-08-06)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 37. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000024.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Svend Grundtvig til Søsteren.
Viuf. Søndag Aften 6/8 1848.

Kjære Meta!

Igaar Aftes skrev jeg et Par Ord til Moder, for at underrette hende om vor forestaaende Marsch sydpaa. Jeg kan nu meddele lidt nærmere derom. Det er hele Schleppegrells Flankecorps, bestaaende af 5te, 9de og 10de Bat., 1ste Jægercorps, »1ste Bat. danske Frivillige«, (hvortil høre Vejles, Horsens' og Aarhus' Røvercorps) samt Brechwolds Husarer og 2 Kanoner, der har faaet Ordre til at gaae sydpaa for at recognoscere. Paa Marschen hertil imorges mødte vi paa Landevejen en Vogn med Civile, som nogle af vore Folk gik hen og talte med, og de berettede dernæst, at det var Nis Lorensen fra Lilholt og Hans Nissen fra Hammelev, der kom fra Slesvig og havde været inde i Haderslev, hvor nu ingen tysk Soldat mere var at see, alle tyske Tropper skulle alt være marscherede sønder ud af Apenrade. Kun paa Vestsiden staae endnu nogle schleswigholsteinske Tropper. Disse Efterretninger vare de paa Vej at bringe Generalen i Vejle. — Relata refero ¹⁾. — Vi kom omtrent Kl. 2 hertil Viuf (eller som det udtales Viw) og Johan og jeg bleve indkvarterede sammen med endnu en Officer og 350 Mand af Bataillonon paa Elisabetsminde, der tilhører den store Studehandler Major Ingvorsen. Uagtet det øsende Regnvejr, besluttede vi dog at følge den tidligere Aftale og tage hen til Aldebertsminde, der ligger 1 Mil herfra (Vi ligge her midtvejs mellem Vejle og Kolding). Vi kom ogsaa derhen, uden at være ganske gjennemvaade, og have der tilbragt en yderst behagelig Eftermiddag. Fru Dalgas fra Vejle med Datter og Dagmar samt Karlo og Holger vare der ogsaa, og vi morede os ypperligt. Vi dandsede først i Kjøkkenet, saa i Mælkestuen og endelig i Havestuen. Betty var den gamle og yderst oprømt. Det glædede mig meget at see hende igjen. Hun var meget vred over, at Boisen ikke kom ud til hende. Havde hun vidst, at han var i Vejle, sagde hun, saa havde hun kjørt ind ogs. 38hentet ham. Hun bad mig paa det indstændigste at hilse baade ham og Dig saa meget. Du veed af mit Brev til Moder, at vi havde med Dalgas's i Vejle aftalt denne Tour idag, men vi havde kun liden Tanke om, at Mødet dog skulde komme istand, dengang vi imorges marscherede forbi deres Vinduer i Vejle og vinkede vort Farvel med Sabelen. Dagmar havde strikket mig en Kaffepose til min Kande, men jeg havde endnu ikke faaet den. Nu kastede hun den ud af Vinduet til mig i Forbimarschen til stor Moro for Gjenboerne, og vor gamle fortræffelige Major Holm, der red lige bag ved, spurgte mig i sin sædvanlige tørre Tone: Naa lille Grundtvig, hvad var det for en Present, de to smukke Damer der gav Dem ud af Vinduet? — Jeg maa dog fortælle Dig, at Johan er aldeles indtagen i Ida Dalgas. Han svær paa, at det er den skammeligste Bagvaskelse at kalde denne Skjønhed indskrænket. »Hun har lige saa megen Forstand — siger han — som Fruentimmer i Almindelighed,« og han finder hende i alle Maader yndig. Ikke engang Dumheden i hendes Latter er hørlig for hans indtagne Øre, skjøndt den synes mig meget paafaldende. — Efter at jeg for en halv Time siden kom hjem fra denne fornøjelige Udflugt, modtog jeg et Brev fra Vilhelm, hvori meldes, at Majoren nu gjør Spadsereture paa en halv Mil, men dog endnu et Par Uger maa blive under Lægebehandling. Med Niels Spandet staaer det stille. Han skriver ogsaa, at et Brev fra Krigsministeren melder, at Storbritannien nu vil tage sig kraftigere af vor Sag, men derfor ønsker Vaabenhvile, saalænge Underhandlingerne drives, og at derfor Hansen maa forholde sig passiv indtil videre. — Jeg forstaaer ikke alt dette Væsen. Men længe kan det vel ikke saaledes blive i det uvisse. Nu godnat, kære lille Søster. Jeg haaber Du er frisk og vel og har atter faaet Boisen hjem. Hils nu Fader og Moder og ham og Tante Jane og vor lille Amalia og hvem andre, der maatte bryde sig om en Hilsen fra

Grundtvig og hans Slægt.

3

Din hengivne Broder
Svend.

P. S. Nu kunde Du dog gjerne tage Dig over at skrive en Smule til mig, saavel som til Johan, der ikke tiere skriver Dig til, før han seer noget fra Dig.